

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5609010350
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5609010350.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a Juraja Krupu, na verejnom zasadnutí konanom 16. februára 2016 prejednal odvolanie podané obžalovaným G. Z. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/135/2009 z 22.9.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/135/2009 z 22.9.2015, v časti vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného G. Z., nar. XX.X.XXXX v I. T., trvale bytom P. L., okr. I. T.,

Odsudzuje

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje vo výroku o treste:

- trestný rozkaz Okresného súdu Žilina, sp.zn. 36T/17/2010 z 20.8.2010, doručený obžalovanému 31.8.2010, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/83/2009 z 10.9.2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

- trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4T/119/2013 z 25.9.2013, doručený obžalovanému 16.10.2013, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/107/2010 z 24.3.2011 a trestný rozkaz Okresného súdu Poprad, sp.zn. 4T/42/2011 z 15.4.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/135/2009 z 22.9.2015 bol obžalovaný G. Z. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. (bod 1/), z

prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. (bod 2/), z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. (bod 3/), z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. (bod 4/), na skutkovom základe, že:

1/ dňa 31.7.2007 uzatvoril písomnú kúpnu zmluvu so spoločnosťou BIS Audio, s.r.o., Dobronivská cesta 1642/6, Zvolen, IČO: 36037249, na základe ktorej od označenej spoločnosti zakúpil tovar - McIntosh MCD201 CD prehrávač, McIntosh MA6300 zosilňovač, B&W 804 Red cherry reproduktor 2 ks, Pikeas Peak 3m reproduktorový kábel, držiak na plazmu, Colorado XLR signálny kábel, NRG 5 napájací kábel, 55PD9700 NP Plasma TV v celkovej hodnote 646 639,- Sk (21 464,48 Eur), podľa zmluvy mal na účet predávajúceho do 23.8.2007 zaplatiť 50 000,- Sk (1 659,66 Eur), do 15.9.2007 sumu 46 639,- Sk (1 548,13 Eur) a zvyšnú časť kúpnej ceny mal zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 50 000,- Sk (1 659,66 Eur) splatných do 15. dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom október 2007, čo však neurobil, už pri podpise zmluvy nemal v úmysle splniť povinnosti dlžníka, nevyplatil ani jednu splátku, čím označenej spoločnosti spôsobil škodu vo výške 21 464,48 Eur,

2/ dňa 13.9.2009 ako kupujúci uzatvoril v Dolnom Kubíne so spoločnosťou F O L A, s.r.o., IČO: 36 435 643, Medzihradská 1321/99, Dolný Kubín, zastúpenou vlastníkom a zároveň konateľom Bc. Matejom Bencúrom, kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol motocykel značky Husqvarna TE450, VIN: ZKHA202AA8V003664, s prideleným evidenčným číslom: DK 139AC, zmluvnými stranami dohodnutú kúpnu cenu vo výške 2 655,52 Eur sa zaviazal splatiť v dvoch splátkach, a to do dňa 30.9.2009 vo výške 995,82 Eur a do dňa 30.10.2009 vo výške 1 659,70 Eur, pričom ani jednu zo splátok dosiaľ nezaplatil a napriek výhrade prevodu vlastníckeho práva k predmetu kúpy až úplným zaplatením kúpnej ceny, odstúpeniu spoločnosti F O L A, s.r.o. od kúpnej zmluvy a výzve na vrátenie kúpnej zmluvy, ktorú prevzal dňa 17.12.2009, motocykel nevrátil, ale tento si ponechal a ďalej predal N. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, X., čím spoločnosti F O L A, s.r.o., spôsobil škodu vo výške najmenej 2 655,52 Eur,

3/ v bližšie nezistený deň mesiaca september 2009 ako kupujúci uzatvoril kúpnu zmluvu s N. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, X., ktorej predmetom bol motocykel značky Husaberg FE501 nezisteného VIN, bez pridelenia evidenčného čísla, zmluvnými stranami dohodnutú kúpnu cenu vo výške 2 000,- Eur sa zaviazal splatiť v dvoch splátkach vždy k 15. dňu toho-ktorého mesiaca, a teda do dňa 15.10.2009 vo výške 1 000,- Eur a do dňa 15.11.2009 vo výške 1 000,- Eur, pričom ani jednu zo splátok nezaplatil, namiesto toho N. P., ako kupujúceho, za obstarávaciu cenu vo výške 3 300,- Eur navrhol kúpu motocykla zn. Husqvarna TE450, VIN: ZKHA202AA8V003664, v tom čase už bez prideleného evidenčného čísla, s čím N. P. súhlasil, hoci vlastníkom motocykla bola spoločnosť FOLA, s.r.o., IČO: 36 435 643, Medzihradská 1321/99, Dolný Kubín, čo však G. Z. zamĺchal pred kupujúcim, ktorý mu vyplatil sumu 2 700,- Eur, a ďalej sa s ním dohodol i na kúpe dvoch motardových kolies za kúpnu cenu 300,- Eur, ktoré však kupujúceho doposiaľ nedodal, a po tom, ako sa N. P. prostredníctvom inzerátu zverejneného v elektronickej podobe na stránke www.autobazar.eu <<http://www.autobazar.eu>>, pokúšal motocykel zn. Husqvarna TE450 prediť, bol oslovený zástupcom jeho vlastníka Bc. T. X., vyzozumený o spôsobe, akým sa do držby G. Z. motocykel dostal, na základe čoho ho dňa 25.4.2010 N. P. dobrovoľne vydal zástupcovi vlastníka, a týmto konaním G. Z. vznikla N. P. škoda vo výške najmenej 4 700,- Eur,

4/ s cieľom získať neoprávnený prospech 25.5.2007 v Prahe v Českej republike uzatvoril so spoločnosťou CAC Leasing, a.s., Radlická 14/3201, Praha 5, IČO: 15886492, zmluvu o finančnom leasingu č. 1502359188, predmetom ktorej bol motocykel zn. Yamaha WR 250, vyr. č. JYACG24W000003861, predmet leasingu sa zaviazal splácať v 48 mesačných splátkach vo výške mesačnej splátky 5 616,30 Kč (6 711,48 Sk, 222,78 Eur), kúpna cena bola dohodnutá na 294 314,- Kč (351 705,23 Sk, 11 674,47 Eur), dňa 5.6.2007 uhradil akontáciu vo výške 19 990,- Kč (23 888,05 Sk, 792,94 Eur) a prevzal predmet leasingu, následne však neuhradil ani jednu leasingovú splátku, čím právnenému nástupcovi označenej spoločnosti - Unicredit Leasing CZ, a.s., Radlická 14/3201, Praha 5, IČO: 15886492, spôsobil škodu vo výške 10 881,54 Eur (327 817,18 Sk),

Za tieto trestné činy bol obžalovaný odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2,5 roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti BIS Audio, s.r.o., Dobronivská cesta 1642/6, Zvolen, IČO: 36037249, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, v oddiele: Sro, vo vložke č. 15644/S, vo výške 21 464,48 Eur, poškodenému N. P., nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom X., J. XX, vo výške 4 700,- Eur, poškodenej spoločnosti Unicredit Leasing CZ, a.s., IČ: 15886492, Radlická 14, 3201, 150 00 Praha 5, vo výške 274 094,65 Kč.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodenú spoločnosť Unicredit Leasing CZ, a.s., Radlická 14, 3201, 150 00 Praha 5, so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania stručne uviedol, že rozsudok okresného súdu sa mu zdá neprímeraný a výška trestu je vysoká. Z uvedených dôvodov žiadal o preskúmanie rozhodnutia okresného súdu.

Príslušný prokurátor k odvolaniu obžalovaného uviedol, že rozsudok súdu vyhlásený dňa 22.9.2015 považuje za zákonný.

Na podklade podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovaného Romana Z. je dôvodné, avšak pre iné skutočnosti, než ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

V prvom rade treba uviesť, že verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo prejedanie odvolania obžalovaného, bolo na Krajskom súde v Žiline dňa 16.2.2016 vykonané v neprítomnosti obžalovaného G. Z.. V uvedených súvislostiach odvolací súd poukazuje na nasledovné skutočnosti:

Upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo obžalovanému G. Z. doručené 26.1.2016. V upovedomení bol poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, okrem iného aj v prípade, ak mu bolo upovedomenie riadne a včas doručené. Dňa 15.2.2016 bolo krajskému súdu doručené ospravedlnenie obžalovaného a žiadosť o odročenie verejného zasadnutia prostredníctvom mailu. V deň konania verejného zasadnutia 16.2.2016 o 08.00 hod. bolo odvolaciemu súdu doručené písomné podanie, na ktorom je v záhlaví uvedený obžalovaný G. Z., označené ako „Ospravedlnenie neprítomnosti a žiadosť o odročenie verejného zasadnutia“, s nasledovným textom:

„Podpísaný obžalovaný G. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX/XX, I. T., stíhaný pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, oznamujem súdu, že v dôsledku môjho súčasného nepriaznivého stavu sa nemôžem zúčastniť verejného zasadnutia dňa 16.2.2016 o 9.00 h. o mojom odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/135/2009 z 22.9.2015 a týmto ospravedlňujem svoju neprítomnosť na uvedenom zasadnutí. Zároveň žiadam, aby verejné zasadnutie odvolacieho súdu sp.zn. 1To/3/2016, ktorého sa chcem osobne zúčastniť, bolo odročené na iný termín“.

Prílohu písomného ospravedlnenia tvorila lekárska správa vyhotovená MUDr. P. W. - všeobecným lekárom pre dospelých, z obsahu ktorej je zistiteľné, že dňa 15.2.2016 bol obžalovaný vyšetrený v jeho ambulancii s príznakmi akútneho hnačkovitého ochorenia možnej infekčnej etiológie. Vzhľadom na povahu ochorenia, zdravotný stav obžalovanému neumožňuje účasť na súdnom pojednávaní.

Podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Podľa § 293 ods. 8 Tr. por. ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Je pravdou, že obžalovaný krajskému súdu oznámil svoju vôľu zúčastniť sa verejného zasadnutia, predmetom ktorého je prejedanie jeho odvolania proti napadnutému rozsudku a svoju neprítomnosť na nariadenom verejnom zasadnutí ospravedlnil svojou zdravotnou indispozíciou. Odvolací súd však

vyhodnotil písomné podanie, ktoré mu bolo doručené 15.2.2016 elektronickou formou a písomné podanie, ktoré mu bolo doručené písomnou formou 16.2.2016, ako podania, v ktorých obžalovaný hodnoverným spôsobom neospravedlnil svoju neúčasť na nariadenom verejnom zasadnutí. Tvrdenie o tom, že obžalovaný má v predmetnom čase (v čase konania verejného zasadnutia) „akútne infekčné hnačkovité ochorenie“, považoval odvolací súd za obštrukciu obžalovaného smerujúcu k oddialeniu ukončenia trestného konania v jeho trestnej veci. Argumenty obžalovaného nepresvedčili ani odvolací súd, že z vážnych zdravotných dôvodov sa nemohol zúčastniť na verejnom zasadnutí. Z pripojenej lekárskej správy, ktorá tvorí prílohu žiadosti obžalovaného o odročenie verejného zasadnutia, vyplýva, že sa dňa 15.2.2016 (t.j. deň predchádzajúci konaniu nariadeného verejného zasadnutia) zúčastnil na lekárskom vyšetrení s príznakmi akútneho infekčného hnačkovitého ochorenia. Z tejto lekárskej správy je tiež zistiteľné, že zdravotný stav obžalovaného mu neumožňuje účasť na súdnom pojednávaní. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené ospravedlnenie obžalovaného nemá náležitosti predpokladané v § 120 ods. 2 Tr. por. V uvedených súvislostiach si obžalovaný nesplnil povinnosť predložiť lekárske potvrdenie s vyjadrením lekára, či je schopný bez ohrozenia života a zhoršenia zdravotného stavu zúčastniť sa úkonu, na ktorý je predvolaný, resp. upovedomený, hoci o tom bol preukázateľne poučený (čl. 634).

Krajský súd je toho názoru, že u obžalovaného nebol daný vážny dôvod, ktorý mu zabránil verejného zasadnutia sa zúčastniť. Lekárske potvrdenie predložené obžalovaným nepreukazuje zákonný dôvod na odročenie verejného zasadnutia, tak ako to má na mysli ustanovenie § 120 ods. 2 Tr. por.

Krajský súd ďalej zdôrazňuje, že aj obžalovaný je povinný rešpektovať predvolanie, resp. upovedomenie súdu.

Treba konštatovať, že obžalovanému bolo riadne a včas upovedomenie na verejné zasadnutie doručené a bol aj poučený o možnosti konať verejné zasadnutie bez jeho prítomnosti, čím boli splnené podmienky pre konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. Obžalovaný podľa názoru krajského súdu svoju neúčasť na verejnom zasadnutí ani hodnoverne neospravedlnil (§ 293 ods. 8 Tr. por.), a preto prejednal odvolanie obžalovaného bez jeho prítomnosti, nakoľko tomu nebránilo ani ustanovenie § 293 ods. 6 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami. Aj podľa názoru krajského súdu odsudzujúci výrok prvostupňového súdu je správny, zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Treba stručne pripomenúť, že Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. 1T/135/2009 z 9.8.2012 obžalovaného G. Z. uznal za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a iné trestné činy, za ktoré mu bol uložený spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 98 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T/107/2010 z 24.3.2011, trestného rozkazu Okresného súdu Žilina sp.zn. 36T/17/2010 z 20.8.2010, trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp.zn. 13T/194/2008 z 30.3.2009, trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp.zn. 4T/42/2011 z 22.8.2011. V časti bol obžalovanému uložený aj súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2,5 roka so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výroky o treste v trestnom rozkaze

Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 2T/83/2009 z 10.9.2009. Okresný súd súčasne rozhodol o uplatnených nárokoch na náhradu škody.

Na podklade odvolania podaného prokurátorom v neprospech obžalovanej W. Z. (t.č. právoplatne oslobodenej - pozn. odvolacieho súdu) a obžalovaného G. Z. Krajský súd v Žiline uznesením, sp.zn. 1To/111/2012 z 5.2.2013 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. c), d) ods. 3 Tr. por. v časti týkajúcej sa obžalovaného G. Z. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v tejto časti vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu okrem iného vyplýva, že okresný súd sa mal v ďalšom konaní v rámci rozhodovania o treste (súhrnnom, spoločnom) vysporiadať s novou právnou skutočnosťou, ktorá nastala v súvislosti s Rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 o amnestii, či v prípade predchádzajúcich odsúdení sa na obžalovaného vzťahuje, resp. nevzťahuje amnestia, pretože jej dôsledky môžu výrazným spôsobom ovplyvniť ďalšie úvahy súdu pri ukladaní trestu obžalovanému. Rovnako mal dôsledne skúmať, či uloženiu súhrnného trestu nebráni ustanovenie § 42 ods. 3 Tr. zák., t.j. či skoršie odsúdenie obžalovaného nie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený. Treba uviesť, že súd prvého stupňa sa v ďalšom konaní dôsledne riadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v spomínanom uznesení, sp.zn. 1To/111/2012 z 5.2.2013 v otázkach procesného aj hmotného práva.

K výroku o vine

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, krajský súd nemá žiadne pochybnosti, že súdené skutky sa stali a že ich spáchal obžalovaný G. Z.. V tomto smere okresný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovaného. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného trestného činu zistenia, ktoré sú správne.

Odvolací súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých predsedníčka senátu okresného súdu založila svoje odsudzujúce rozhodnutie.

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného.

Odvolací súd sa stotožnil s vyhodnotením dôkaznej situácie tak, ako to urobil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Právna kvalifikácia súdených skutkov ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. (bod 1/), prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. (bod 2/), prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. (bod 3/) a prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. (bod 4/), aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Krajský súd uzatvára, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď priebeh skutkového deja ustálil tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

K výroku o treste

Krajský súd preskúmal aj výrok o treste a nestotožnil sa so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanému. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému G. Z. nepostupoval správne, keď tento v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému za súdenú trestnú činnosť uložil úhrnný trest odňatia slobody.

Po splnení prieskumnej povinnosti a po dôslednom preskúmaní pripojených súdnych spisov (Okresného súdu Martin, sp.zn. 13T/194/2008, Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/83/2009, Okresného súdu Žilina, sp.zn. 36T/17/2010, Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/107/2010, Okresného súdu Poprad, sp.zn. 4T/42/2011, Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4T/119/2013, Okresného súdu Martin, sp.zn. 0T/129/2013, Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/44/2014, Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 9T/37/2014), odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, s prihliadnutím na zásady pre ukládanie súhrnného trestu uvedené v § 42 ods. 1 Tr. zák. zistil, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 3 Tr. zák. ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 42 ods. 1 Tr. zák. sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchateľ bol za časť retrospektívne sa zbíhajúcej trestnej činnosti odsúdený a ak je možné na také odsúdenie prihliadať. Hranicu teda tvorí vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku (trestného rozkazu) súdom prvého stupňa. Vždy je to časovo prvé odsúdenie, ku ktorému v celom trestnom konaní dôjde, vrátane opravného konania. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by inak bol páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich sa trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Znamená to, že odsúdený musí byť pri súhrnnom treste v zásade v rovnakej situácii ako v prípade trestu úhrnného, t.j. ako keby bolo o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodnuté v jednom konaní.

Okresný súd sa v ďalšom konaní v rámci rozhodovania o treste (súhrnnom, spoločnom) správne vysporiadal s novou právnou skutočnosťou, ktorá nastala v súvislosti s Rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 o amnestii, či v prípade predchádzajúcich odsúdení sa na obžalovaného vzťahuje, resp. nevzťahuje amnestia, pretože jej dôsledky mohli výrazným spôsobom ovplyvniť ďalšie úvahy súdu pri ukladaní trestu obžalovanému (na odsúdenie vo veci Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/107/2010 sa vzťahuje amnestia). Rovnako sa správne vysporiadal so skutočnosťou, či uloženiu súhrnného trestu nebráni ustanovenie § 42 ods. 3 Tr. zák., t.j. či skoršie odsúdenie obžalovaného nie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený (takúto povahu majú odsúdenia Okresného súdu Martin, sp.zn. 13T/194/2008, Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/83/2009, Okresného súdu Poprad, sp.zn. 4T/42/2011), vo vzťahu ku ktorým v pôvodnom konaní prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody.

V uvedených súvislostiach treba zdôrazniť, že aj upustenie od uloženia súhrnného trestu je takým výrokom o treste, ktorý musí byť pri ukladaní súhrnného trestu zrušený. Upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. na rozdiel od upustenia od potrestania podľa § 40 Tr. zák. nemá za následok fikciu neodsúdenia.

Treba uviesť, že v posudzovanom prípade sa obžalovanému Romanovi Zaťkovi ukladal súhrnný trest odňatia slobody okrem vyššie uvedených trestných činov, ktoré boli predmetom tohto trestného konania, aj za nasledovné trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu:

- trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (spáchaný dňa 11.7.2008), zo spáchania ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T/17/2010 z 20.8.2010, doručeným obžalovanému do vlastných rúk 31.8.2010, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/83/2009,
- trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (spáchaný dňa 10.6.2009) zo spáchania ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/119/2013 z 25.9.2013, doručeným obžalovanému do vlastných rúk 16.10.2013, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/107/2010 a trestný rozkaz Okresného súdu Poprad, sp.zn. 4T/42/2011.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že v prípade obžalovaného neexistuje ani jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák., len jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. Vzhľadom na prevahu priťažujúcej okolnosti, ktorá okolnosť je správne konštatovaná vo výroku o treste uvedením ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., okresný súd správne upravoval výmeru trestnej sadzby v neprospech obžalovaného, t.j. zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, v dôsledku čoho dolná hranica trestnej sadzby predstavovala výmeru 28 mesiacov.

Krajský súd uložil obžalovanému Romanovi Zaťkovi súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov, t.j. v rovnakej výmere ako súd prvého stupňa, ktorý považoval za spravodlivú a objektívny obraz potrieb individuálnej a najmä generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru krajského súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ dvanásťkrát súdne potrestaný. Od roku 2007 sústavne pácha trestnú činnosť, a to aj napriek dorodeniam vo forme ukladania podmienkových trestov alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného ide o nenapraviteľného páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, najmä majetkového charakteru, a preto u neho možno hovoriť aj o „špeciálnej recidíve". Odvolací súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

K výroku o náhrade škody treba uviesť, že tento zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.